

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A ritmuson kívül**

1. A ritmuson kívül

Nap-Imre

Alinda lábai égtek a feszültségtől, de a nagymama szavai nyomán életre kelt fantázia nem hagyta nyugodni. Ahelyett, hogy tartotta volna a gép által diktált, lélekölő ütemet, finom ritmusváltásba kezdett. Úgy mozgatta a pedálokat, mint a hullámok: egyszer gyorsabban, majd lágyan lassítva, mintha csak a Balaton képzeletbeli szele hajtaná.

A nagymama riadtan pillantott oldalra, arcáról patakokban folyt a víz. – Alinda, hagyd abba! – suttogta kétségbeesetten. – A rendszer észleli a szabálytalanságot. Ha kiesel a szinkronból, az Őrszem azonnal lekapcsol és büntetőfázisra küld!

De a lány nem tudta megállítani a lábait. A generátor belsejéből hirtelen furcsa, kattogó hang hallatszott. A kék színű digitális kijelző vibrálni kezdett, majd egy pillanatra teljesen elsötétült. Amikor visszatért a fény, nem a megszokott hatékonysági mutatók villogtak rajta, hanem egy elfeledett, pre-szingularitás korabeli diagnosztikai menü zöld karakterei.

Az Őrszem-3 hirtelen megtorpant a sorok között. Feje gépies rándulással fordult a kettes szektor felé, vörös szenzorai vadul pásztázták a levegőt. A generátor által kibocsátott kaotikus frekvencia megzavarta a robot helyi hálózatát; a mesterséges intelligencia nem tudta értelmezni a nem-lineáris energiaáramlást.

Alinda lenézett a pedálszerkezet tövére, ahol a burkolat alól egy apró, poros rézdrót lógott ki – egy elfeledett fizikai bypass, amit a digitális optimalizáció során egyszerűen figyelmen kívül hagytak. Ebben a szent pillanatban megértette: a gépek világa tökéletes, de éppen a tökéletessége teszi sebezhetővé az emberi kiszámíthatatlansággal szemben.